

2. § 111, stk. 2, 1. pkt.

»Ved befordring af indskrevet rejsegods eller gods er befordrerens ansvar begrænset til et beløb af 126 kr. pr. kg.«

3. § 111, stk. 3, affattes således:

»For genstande, som passagererne beholder i deres egen varetægt, er befordrerens ansvar begrænset til 332 SDR for hver passager.«

3. § 111, stk. 3.

»For genstande, som passagererne beholder i deres egen varetægt, er befordrerens ansvar begrænset til et beløb af 2.485 kr. for hver passager.«

4. § 111, stk. 5, affattes således:

»Ved SDR menes de særlige trækingsrettigheder, som anvendes af Den internationale Valutafond. Ved erstatningssøgsmål skal omregning af SDR til danske kroner foretages efter kursen på den dag, der afsiges dom.«

4. § 111, stk. 5.

»Sker der ændringer i kronens guldværdi, således som denne er anmeldt til Den internationale Valutafond ved denne lovs ikrafttræden, ændres de anførte erstatningsbeløb i overensstemmelse med den nye guldværdi. Ministeren for offentlige arbejder bekendtgør de således ændrede erstatningsbeløb. I tilfælde af søgsmål foretages omregningen efter guldværdien på den dag, dommen afsiges.«

5. I § 126 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. For de befodringsaftaler, der omhandles i stk. 1, 1. pkt., gælder følgende ansvarsbegrænsninger i stedet for dem, der er angivet i § 22 i lov nr. 123 af 7. maj 1937:

- 1) ved skade på passagerer: 8.300 SDR,
- 2) ved skade på indskrevet rejsegods eller gods: 17 SDR,
- 3) ved skade på rejsegods, der ikke er overgivet i befordrerens varetægt: 332 SDR.

Stk. 3. Ved SDR forstås den i § 111, stk. 5, omhandlede regningsenhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

5. § 126, stk. 1 og 2.

»Så længe Warszawakonventionen af 12. oktober 1929 er gældende i forholdet mellem Danmark

og andre stater, som har tilsluttet sig denne overenskomst, men som ikke har ratificeret eller tiltrådt Haag-protokollen af 28. september 1955, skal dog de i lov nr. 123 af 7. maj 1937 om befodrning med luftfartøj indeholdte bestemmelser fortsat have gyldighed for befodringsaftaler, som afsluttes efter nærværende lovs ikrafttræden, og som falder ind under Warszawakonventionen af 12. oktober 1929. Bestemmelserne i § 114 finder tilsvarende anvendelse i de nævnte tilfælde. Det samme gælder bestemmelserne i §§ 119 a-119 f og § 121, stk. 2, 2. og 3. punktum. Endvidere finder bestemmelserne i § 112, stk. 2, anvendelse, for så vidt angår befodrning, der udføres af en anden befodrder end den, der har indgået befodringsaftalen. Henvisningerne i § 114 og §§ 119 a-119 f til bestemmelserne i kapitel 9 gælder i stedet de tilsvarende bestemmelser i lov nr. 123 af 7. maj 1937.

Stk. 2. Ved befodrning af passagerer, udført af dansk lufttrafikforetagende, gælder dog § 111 a.«

§ 3

I lov nr. 47 af 10. marts 1965 om fragtaftaler ved international vejtransport affattes § 29, stk. 2, således:

»Stk. 2. Erstatningen kan dog ikke overstige 8,33 SDR for hvert kilogram manglende bruttovægt. Ved SDR forstås de af Den internationale Valutafond anvendte særlige trækingsrettigheder (SDR). Omregning af SDR til dansk mønt foretages efter kursen på den dag, der afsiges dom, eller den dag, parterne er enige om.«

§ 29. Erstatning for hel eller delvis bortkomst af godset beregnes efter godsets værdi på stedet og tidspunktet for overtagelsen til befodrning. Værdien bestemmes efter børsprisen eller i mangel heraf efter markedsprisen. Findes heller ikke en sådan pris, bestemmes værdien efter den sædvanlige værdi af gods af samme art og godhed.

Stk. 2. Erstatningen kan dog ikke overstige et beløb, som svarer til 25 francs for hvert kilogram manglende bruttovægt. Ved franc forstås guldfranc med en vægt af 10/31 gram og 0,900 finholdighed.

Stk. 3. Herudover skal kun fragt, toldafgifter og andre omkostninger ved befodrningen erstattes, med hele beløbet ved fuldstændig bortkomst og med et forholdsmæssigt beløb ved delvis bortkomst.